

XXVII.

Forslag til Lov

om

Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab m. v.(Fremsat i Folketinget den 4. November 1936 af Justitsminister *Steincke*).

§ 1.

Stk. 1. En svanger Kvinde kan faa sit Svangerskab afbrudt i følgende Tilfælde:

1) Naar Svangerskabets Afbrydelse er nødvendig for at afværge en i Sygdom eller andre Forhold begrundet Fare for Kvindens Liv eller Helbred.

2) Naar Kvinden er blevet besvangret under saadanne Omstændigheder, som omhandles i Borgerlig Straffelov af 15. April 1930 § 210 eller § 210, jfr. § 212, samt naar Svangerskabet skyldes Krænkelse af Kvindens Kønshedsfrihed under saadanne Omstændigheder, der omhandles i Straffelovens §§ 216—223 eller disse §§ sammenholdt med § 224.

3) Naar der er nærliggende Fare for, at Barnet paa Grund af arvelige Anlæg vil blive lidende af Sindssygdom, Aandssvaghed, andre svære mentale Forstyrrelser, Epilepsi eller alvorlig og uhelbredelig legemlig Sygdom.

Stk. 2. Afbrydelse af Svangerskab maa, naar der ikke er alvorlig Fare for Kvindens Liv eller Helbred, normalt ikke foretages efter Udløbet af den 3. Svangerskabsmaaned.

§ 2.

Er Faren for Kvindens Liv eller Helbred ikke begrundet i Sygdom, maa Svangerskabsafbrydelse i Medfør af Bestemmelserne i § 1, Stk. 1, Pkt. 1, ikke finde Sted, medmindre følgende Betingelser er nøje iagttaget:

1) Der skal foreligge Attestation fra en af de i § 9 omhandlede Kliniker om, at der er givet hende, eventuelt tillige Indehaveren af Forældremyndigheden eller Værgen, fuld Oplysning dels om Farerne ved og de mulige Følger af en Svangerskabsafbrydelse, dels om den Bistand og de Hjælpemidler af økonomisk og lægelig Art, der staar til Raadighed for hende selv eller til Hjælp ved Forsørgelse af det ventede Barn, saafremt hun gennemfører Svangerskabet.

2) Er Kvinden under 18 Aar eller umyndiggjort i personlig Henseende, maa Indehaveren af Forældremyndigheden, henholdsvis Værgen samtykke i Svangerskabsafbrydelsen.